

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any IV

TORROELLA DE MONTGRÍ, 24 Març de 1918

Núm. 77

EL FERROCARRIL DE BLANES A VILAJUIGA

Difícilment podríem trobar un assumpte de major transcendència per a la comarca com el que's refereix al ferrocarril de Blanes a Vilajuiga. Hem remarcat no obstant que no desperta aquell interès que sobradament mereix. Com si's tractés d'un plan il·lusionari, pel poble sembla que no constitueixi una seriosa preocupació. I cal dir i repetir que ço que deuria constituir nostre principal anhel col·lectiu devindrà realitat si hi posem totes nostres energies per a lograr-ho.

No podem explicar-nos com ja no s'ha constituït un comitè pro-ferrocarril integrat per representacions dels pobles directament interessats en que es construeixi. I entengui's bé lo de directament interessats, puix hi ha qui vetlla quan els altres dormen, i nosaltres podríem despertar amb una sorpresa desagradable de nostre ensopiment per lo que a dit ferrocarril es refereix.

A continuació publiquem un interessant article sobre la qüestió que ens ocupa, i que continuarà mereixent nostra especial preferència.

D'INTERÉS PER A LA COMARCA - -

El testament den Ventosa. — El ferrocarril de Blanes a Vilajuiga. — Els Docks i el Banc. — El tractat amb França. — El problema dels canvis. — El dels transports. — La labor de un ministre.

Qui no coneix lo que en la política de les oligarquies s'en deia el testament de un ministre? La vigília d'abandonar el poder, el ministre dimitent vetllava pels seus amics, ascendia empleats i en creava de nous, en un mot, deixava en el ministeri, pels seus amics, un record ben grat.

En Ventosa ha deixat Hisenda i també ha fet testament. No el testament clàssic de la política vella, sinó quelcom beneficiós pels interessos generals;

que deixarà, no en els amics, sinó en el país tot i sobretot en la nostra comarca un record perdurable.

En primer lloc hi ha lo del ferrocarril estratègic de Blanes a Vilajuiga. Recordar ço que aquest ferrocarril representa per la nostra comarca, la riquesa que desenrotlla, el cúmul d'interessos que hi van íntimament units, fora perogrullada. De temps immemorial ve reclamant-se, de temps immemorial que el plànol del traçat és aprovat... i com si res. Dorm en l'etern expedienteig del ministeri de Foment. Darrerament una petició de la Cambra Agrícola de Figueres va llençar la alarma per tot el país. Van posar-se en relació els Ajuntaments de les poblacions perjudicades i a l'acudir, per mitjà de l'arcalde de Tossa, an en Ventosa, de la ploma d'aquest van sortir-ne paraules concluints: «El traçat és definitiu i no's modificarà». I afegia el Ministre d'Hisenda en aquella carta: «He recomanat amb interès al meu company de Foment aquest assumpte i crec que dintre poc els podré donar noves més bones». Aquestes ja han vingut. Les gestions den Ventosa prop de Foment s'han vist coronades d'èxit i dintre pocs dies se procedirà a la subasta de les obres del ferrocarril de Blanes a Vilajuiga.

Altre assumpte importantíssim es lo que fa referència als Docks de Palamós. Quan en la discussió dels projectes de l'Alba va arribar-se a la fórmula d'avinensa que cristallitzà en la llei d'autoritzacions, el nostre Cambó, veient com per la índole de la llei d'auxili a les indústries no hi cabia una protecció per la suro-tapera —i amb aixó queda desmentida tota intervenció de l'Albert en aquest assumpte, en el qual, com de costúm, no hi va fer res— va lograr incloure aquesta en l'apart A de l'article 26n. de dita llei d'autoritzacions, per mitjà del qual l'Estat garanteix a Bancs i altres entitats de crèdit els préstecs fets sobre mercaderies que no poguessin exportar-se, per a evitar així la paralització de les indústries de sobreproducció com la nostra.

Acullint-se als beneficis d'aquesta personalíssima iniciativa den Cambó en una reunió de caps de minoria, convertida en llei, van crear-se'ls Docks

de Palamós d'acord amb el Banc d'Espanya qui, amb la garantia de les mercaderies i la sobregarantia de l'Estat, pagava un 50 % sobre la valor de les mercaderies dipositades. Insuficient a tot esser-ho aquest 50 %, els nostres industrials van acceptar-lo com un mal menor, saludant amb esperança l'adveniment d'en Ventosa, qui desde Hisenda anà continuament gestionant del Banc d'Espanya. Amb la de la seva dimissió, s'ha rebut an aquesta comarca la bona nova de que degut als precs insistents de l'amic Sr. Ventosa, el Banc augmentava el prestec fins al 75 % de la valor de les mercaderies dipositades en els Docks. Els interessos de l'obrer i del fabricant, que en aquesta crisi formen un tot harmònic, resten suficient garantits, evitant se en absolut el perill, fins avui sempre en porta, d'una paralització del treball.

Hi ha també la qüestió importantíssima del tractat comercial amb França que tant directament ens interessa i que, junt amb el dels Estats Units de Nort Amèrica, constitueix el major timbre de gloria de la brillant gestió d'en Ventosa. En el tractat amb França hi son plenament garantits els interessos de la indústria suro-tapera, degut a la iniciativa d'en Ventosa, negociador d'aquest tractat, el pas mes gros, econòmicament parlant, que s'ha donat a Espanya d'ençà de la guerra gran.

Paralel an aquesta qüestió hi ha el problema dels canvis que en gran manera afecta també a la nostra comarca. Sapigut es que a la indústria tapera en particular i a la economia espanyola en general ocasiona greus mals la valor excessiva de la pesseta, que de no reduir-se, deixaria a Espanya en un complert isolament de ruina i de mort. La clara intel·ligència d'en Ventosa ho comprengué desseguida i als pocs dies d'haver prés possessió de la cartera d'Hisenda, escrigué an el nostre senyor Sabater: «Entenc que la cotització excessiva de la pesseta infereix un greu dany a la nostra riquesa; i amb aixó queda dit que entenc que l'acció de l'Estat deu orientar-se a impedir que aquest mal se produeixi... esperant a manifestar-me més clarament per medi d'actes».

Aquests actes han vingut i en l'aludit tractat amb França hi ha les mesures necessaries per a evitar que el canvi continuï baixant, en perjudici de la economia espanyola.

No devem parlar, car els llegidors ja en son sabedors, de les gestions afortunades d'en Ventosa prop de Foment per a remeiar el problema dels

transports en lo que a les regions taperes se refereix.

Aquesta ha sigut la obra d'en Ventosa en benefici de la nostra comarca, mínima part de lo que ha vingut fent per tota la economia espanyola. Quan en el nombre passat, contra la immediata reelecció de l'Albert deiem que'l districte no restaria mes orfe de diputat, saviem que no llensavem una afirmació al vent sinó quelcóm que la realitat dels fets vindria a confirmar-nos. Aquests actes d'en Ventosa, fets sense la més mínima intervenció del diputat oficial, ens ho diuen.

Per en Ventosa, l'home que ha pogut abandonar la cartera d'Hisenda amb el cap ben alt, creiem que ha de restar an aquesta comarca un agraïment pregón i un record perdurable.

(De BAIX-EMPORDA de Palafrugell)

■ ■ ■ ■ ■

EN JOAN JOSEP PLA I GALIBERN

El dia 9 del corrent, morí víctima de traidora malaltia En Joan Josep Pla.

Per sa joventut i per ses qualitats constituïa el difunt una bella esperança per la vila qui sentí fonament la mort d'un dels seus fills predilectes.

Ciudadà exemplar, intervingué sempre en els afers públics pels quals sacrificá mantes vegades cabals i energies; torroellenc de soca arrel, s'interessá per a que's produís una reacció salvadora en nostra vida comunal; caritatiu i noble de cor, jamai trucá a ses portes la veu de l'indigent sens que respongués sa generositat. Aixís fou proporcionada als seus mereixements la manifestació de condol que's formá en son enterrament, on apenes si cap familia deixá de tenir-hi representant; aixís pot explicar-se que brolessin llágrimes en els ulls de molts homes quan el Sr. Serraclara rendint-li un tribut póstum feu silueta moral de nostra malaguanyat compatriota.

D'una manera especial hem d'exposar nostra pena; car si no actuá directament amb nosaltres, sentí entusiasmes per l'obra cultural de l'Ateneu, en quina llista de socis s'inscrigué desde els primers mesos; en ocasions de prova ens feu delicats ofe-

riments que quan fou necessari demostrá que no eren vanes paraules.

Al trasmetre nostre pésam més pregón a sa distingida i atribulada família, desitgém que puguin trobar un consol en el chor de simpaties que s'ha manifestat al seu entorn, i en el record de la vida exemplar d'aquest bon amic que acabem de perdre i que tanta recansa ha deixat en nostres ànimes.

IDEAL

*Jo somnio nit i dia
una vida en solitud,
una vida que voldria
fruir ja en ma joventut.*

*Una vida solitaria
amb la meua Amor només;
de l'amor, una pregaria
eixiria en cada bés.*

*Deixariem sens recansa
la remor de les ciutats,
car la nostra ànima es cansa
de les savies malvestats.*

*Seguiríem carreteres,
plana enllà i arrán del mar;
no sabríem les fronteres
caminant sempre a l'atzar.*

*Anant per rutes estranyes
que ningú hi caminés mai,
pujariem les muntanyes,
omplint-nos els ulls d'espai.*

*Cercariem les més altes
i perdriem els camins.
Nostres ànimes malaltes
ens durien bosc endins.*

*Totes pures devindrien
la Natura al entorn seu;
ja mai més res temeríen
de la gran obra de Deu.*

*I viuríem estimant-nos...
i viuríem lo Ideal...
sempre amunt, tan sols parant-nos
en el cim que fos més alt.*

*Ovirant terres i terres;
i al matí la mar brillant,
al damunt de llunyes serres,
com l'espasa d'un gegant.*

*Adorant les neus més blanques;
sejornant en tots els cims;
en palaus, dels que les tanques
fossin caïres dels abims.*

*Vivint amb els vents que passen;
pels seus fent-se besar,
encarant-se als que traspassen
fent la terra trontollar.*

*Resistint amb valentia
les més fortes tempestats...
Ubriagant-nos nit i dia
de les altes soletats.*

*Contemplant les capvesprades...
Menant xais i essent pastors,
pasturant-los en les prades
boi cantant els grans amors.*

*Els amors que cantariem
amb l'aimada serra amunt,
de Natura els apendriem...
i en tindriem el perfúm.*

*I l'espai amb sa bellesa,
i la terra amb son encant,
ens darien més puresa
fent sublim el nostre cant.*

*L'amor pulcre al món duríem
desde nostre soletat;
dia i nit l'invocariem
esperant l'eternitat.*

PERE DE TERA

ODES EN PROSA

A LES PALMERES

En les immenses planuries dels deserts vareu naixer en forma de gegantesques ombres per a amparar als oasis de l'ardentor del sol qui abrusa.

Vareu naixer i vareu alçar-vos sempre amunt, esbeltes, elegantes, donant ombra a les feres caluroses.

¡Oh, vosaltres, les flors del desert!

Les companyes dels lleons de figures honorables.

Quan vos veig amb vostres branques exteses com plomes de paó reial, balancejant-vos aristocràticament, m'apar veure al peu de vostra soca un lleó de llargues melenes i ulls anyoradços, aegut amb indolència, fitant llurs esguards al lluny, a les coses perdudes, amb l'encantament a la mirada i la peresa al cos.

¡Oh, els lleons i les palmeres!

Si aquests són els reis de les feres per llur noblesa i valentia, vosaltres, ¡oh, palmeres!, són les regines de les plantes per vostra boniquesa.

Són regines perquè porteu la corona de palmes.

La corona qui cimbreja vostres soques movent-se lentament, amb magestat.

Amb reialesa.

¡Oh, les palmes qui coronen vostres testes!

Elles són qui arrabacades de vosaltres, alegren els carrers rublerts de flaires de llorer, el dia festiu de Rams.

Elles són qui van balancejant-se rítmicament al pas dels infants que les duen.

Elles qui queden embolcallades d'encants a dintre el temple.

¡Oh, les grogues palmes qui es gronxen auriolades d'encens dintre la ressonant volta del temple sagrat qui escolta les graves veus dels clergues que canten Aleluies!

¡Oh, la joia dels infants que tintinegen sota la voluntat de vostres cimals qui es gronxen lentament!

Que's gronxen sempre.

I quan els infants es cansen de portar vostres rames cimbrejantes, quan les abandonen en un recó de cambra i les deixen oblidades, llavors les acullen els vells.

Els vells de testes venerables qui evoquen records tristos.

I trencant llurs fulles planes, com si esfullessin

una ploma gegantesca, les transformen en creus i en torres elegantes, que regalen als infants.

I altra volta retornen a llurs braços, als braços dels petits qui tornen a jugar amb vostres fulles esdevingudes elegantes joguines, fabricades per les tremoloses mans dels vells de blanca testa. Dels vells de mirada esmortuïda.

† ESTEVE FONTBERNAT I VERDAGUER.

Anglès, 17 Octubre 1908.

- A LA MEVA FILLA MONTSERRAT

*Omplint de goig ma llar has vingut a la vida
mateix que en els meus somnis havia desitjat;
has endolcit mon cor amb la bella florida
d'unes tendres rialles, d'ignoscenta beutat.*

*Com un present de Deu des de'l cel devallat,
m'has mostrat esplendent el camí de la vida;
perque 'l segueixi ardit tu n'ets la claretat
perquè no defalleixi seràs la meva guia.*

*Que'l teu tendríssim cor com incenser florit
escampi suaument sentors del infinit
per sobre de la terra esclava del pecat.*

*I sies el conçol dels pobres afligits
que'l teu gest amorós els emmeni agraits
a veïenar per sempre la Santa Caritat.*

A.

Palafrugell

Diada de Sant Josep de 1915

D'ESPECTACLES

COMENTARI.—Un dels records que a ben segur deixarà més durader la companyia Gil-Rey, serà el d'haver-nos alleugerit durant tot el temps de la seva actuació, la càrrega bon xic feixuga de la setmana jornalera. Amb les funcions vermou (millor econòmiques) de cada dijous, han portat un compàs d'espera a les tasques fadigoses, com una lleminadura en mig d'un riu d'amargor. Com un toc de clari anóni, de calma i de festa, un *alto* en plena i febrils activitat.

Aquelles curtes hores semblen arrencades d'un caire escadussé d'algun diumenge de rams i traslladades al dia privilegiat de la setmana. El dijous que ni la mainada petita té d'anar a estudi, ni la

canalla gran aquella que s'esvalota pel Teatre tampoc.

Serà inesborrable el record d'aquestes funcions perquè a més de l'alegria que ofereixen, ens quedarà a més de quatre el vici d'abillar-nos un xiquet més que'ls altres dies i sortint de casa com fem ara amb aire senyorivol, en tó de festa, no tindrem més remei que cercar el lloc d'esbarjo que compensi la manca del teatre.

Allavores, de bons espectadors que haurem sigut passarem a ocupar un altre lloc, el de petits actors d'aquest quadro de comentaristes que's concentra en tota tertulia cafetinesca. Parlarem de política, de les subsistències, de tots els problemes, de tot allò que és substància, ànima tota d'els afers que'ns atueixen. Sortirà també la guerra, aquesta tragedia humana que's desenrotlla continuament, sense parar mai; prò cada dia amb més inclemència, amb més impetuositat. ¡Quina pedrera oberta per anar-hi a cercar blocs que'ls grans homes convertirán en obres mestres! Perquè no hi ha dubte, tota la literatura que's produirà d'aquí endavant, portarà el segell de l'horrorosa tragedia. ¡Que'n veurem d'escenes reproduïdes, de quadros de dolor copiats amb la més crua de les realitats que viuen ara!

TORROELLA VILA VELLA.—Diu l'adagi— de bou terrená, d'antigues costums, de clàssiques maneres, qui t'ha vist, et veu i et veurà— diem nosaltres. A no tardar, potser d'aquí un quinqueni no't quedarà altre penyora que marqui el punt d'ovir de la teva historia, que'l ja discutit i condemnat a mort Portal de Sta. Caterina i que quan més de pressa corrin els temps, més gran el veiem, més símbol.

Ara temporades de teatre, balls de Quaresma, extraordinaries funcions de cine i també construccions a dojo de campanars i torres d'un modernisme castiç; i per últim, d'avui endavant del dijous en ferem dia de moda.

RUDA. RUDA. EL TEMPS SE MUDA.—Les obres que ha representat la companyia Gil-Rey des de'l nombre passat son: Bohemios, La Tempestat, El anillo de hierro, Molinos de viento; les de gènere lleuger: Las bribonas, Ya somos tres, El Barquillero, Los granujas.

En totes han posat a prova les seves dots teatrals, fruit d'un estudi constant i d'una activitat i bona fé sens precedents. Llástima que'n les obres més grans, la manca d'efecte orquestral es fá sentir d'una manera grandíssima, per aixó quedem sempre més convençuts en les funcions que s'hi representen obretes que no es la música factor principalíssim.

I en tot, cal reconeixer que'l mestre Sr. Martí compleix son comés d'una manera admirable.

PALET.

• E G O S •

HO sentim per la companyia de çarçuela, però ens sembla que si continuen aquests escándols, en les funcions, la gent decenta, la que li agrada l'ordre i la moralitat, deixarà de anar al teatre.

Pot ser degut a omplenar-se més el teatre, de la cabuda que té, es per lo que's promouen dits escándols. I com que'l galliner, es aquí, escampat per tota la platea, es general la conjugació dels verbs callar, seurer, estar quiet i altres, aixís com el consabuts pst... pst... resultant mourer mes soroll els que demanen silenci. Se abusa de fumar i de certa fressa acompanyada de no gaire bona olor, fent l'atmosfera irrespirable.

I pensem en l'antiga Roma, quan Petroni el árbrit de l'elegancia, abans de dirigir la paraula al públic romá, se gira vers Neró dient-li tot tapant-se el nas: Quina mala olor fa la plebs.

HEM arribat als dies Sants, en que s'evoca el drama del Calvari. Al visitar els temples, endolats per la mort del Redemptor, pensém en l'estat de tragedia en que ha arribat el mon, en els mils epissodis sagnants. I en el recolliment evaquém les paraules santes: Pau i Amor.

Amor i Pau volgué deixar en el mon Aquell que morí clavat en creu i després de tants anys aquestes paraules han esdevingut cosa morta.

BOIRA

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

Ajuntament

Sessió del dia 5 de Març

S'aprova l'acta de la sessió anterior i ratifica la extraordinaria que va tenir per objecte la classificació i declaració de soldats.

Per a declarar en els expedients d' excepció se nomena a D. Josep Massanet Vila i D. Joan Font Crós, pares de moços del actual reemplaç i se senyala els dies 13 i 14 per a rebre declaració als testimonis interessats en dits expedients.

Per a complimentar lo disposat en la Circular de la 3.ª Inspecció de Monts del Districte forestal de Barcelona, Girona i Balears, insertada en el B. O. de la provincia respecte als aprofitaments que se proposen realitzar els Ajuntaments durant l'any forestal de 1918 a 1919, s'acorda que son

indispensables per els usos comunals i veïnals i per a cubrir el presupost, en la muntanya Gran, 150 feixos de llenya, 20 caps de bestiar cavallat, 60 boví, 350 cabriu i 1500 llanar, además de la servitut del Sr. Comte de Torroella de 200 caps cabriu o llanar.

La Presidencia llegeix un ofici del gerent de la «Compañia Torroellense de Electricidad» manifestant que fa temps va presentar un altre escrit demanant al Ajuntament que legalitzés el servei del enllumenat públic que desde 1.º de Janer d'aquest any presta a dita Companyia sense cap contracte i per tant sense condició de pago i com que no s'ha acordat res apesar del temps transcorregut i en assumpte de tanta importancia, se notifica que si en la vinenta sessió que celebri l'Ajuntament no pren acord referent a la petició que te feta, deixarà de suministrar tot seguit fluid per l'enllumenat públic hasta tant no se l'hi comunicui si deu continuar o no aquest servei i en la condició de pago que ha de prestarlo; llegeix també la Presidencia l'altre escrit presentat per la mateixa Companyia de data 29 de Janer últim fent la mateixa petició, i diu que després d'haver llegit aquets escrits i dels informes que ha pogut adquirir resulta que la «Compañia Torroellense de Electricidad» vá presentar a n.^o el Jutjat de 1.ª Instancia de La Bisbal demanda de major quantia contra l'Ajuntament de aquesta vila demanant la nulitat del acord prís per l'Ajuntament referent a l'incautació de l'instalació pública del enllumenat d'aquesta vila, havent sigut emplaçat per termini de vuit dies per a compareixer davant de dit Jutjat i contestar després la demanda amb apercebiment que de no fer-ho se el tindria per conformat amb la petició formulada en la demanda; que l'Ajuntament va autoritzar al Síndic per a que nomenés advocat i procurador i se personés en temps legal a nom del Ajuntament a dit Jutjat, contestant dita demanda en defensa dels drets que l'Ajuntament creu tenir en dita instalació i además que el Regidor Síndic autoritzat també per l'Ajuntament i entenguent després de consultat aquest extrem, que l'assumpte que se ventila entre la Companyia i l'Ajuntament era purament administratiu i que de ell tenia que entendri el Tribunal Contencions Administratiu i no el Tribunal ordinari com preté la Companyia, va presentar davant el Governador civil de la provincia un escrit demanant promogués la competencia de jurisdicció davant el Jutjat de La Bisbal, com aixís se va fer, i dit Jutjat, previs els tràmits legals es declarará competent per a continuar entenguent en dit assumpte, desestimant per tant la petició formulada per el Sr. Governador, estant actualment pendent de resolució d'aquest últim; que l'Ajuntament anterior, amb el fi de legalitzar el servei de l'enllumenat públic, va acordar subastar-lo, formulant el plec de condicions que tenia que regir en la subasta, havent-se presentat contra el mateix durant el plaç que va estar expo-

sat al públic, i per la referida Companyia un escrit demanant la nulitat de dit plec de condicions qual petició fou desestimada per l'Ajuntament, presentant la Companyia contra aquest acord un recurs davant del Governador Civil de la provincia estant en l'actualitat també pendent de resolució de dita Autoritat.

Entén que de lo exposat i tinguent en compte les derivacions que el fallo d'aquest assumpte poden implicar per l'Ajuntament creu que actualment no pot legalitzar contractes referents a suministre d'enllumenat públic ja que no pot tenir-se en compte el resultat del plet que se sosté, qual resultat sigui favorable o contrari serán unes o altres les condicions que tindrán que estiquar-se en dit contracte i per tant l'Ajuntament solament pot consentir que se l'hi suministri fluid per l'enllumenat públic sense temps determinat i pagant l'import amb arreglo a la quantitat presupostada que es de 1.100 ptes. tot l'any inclus el pago de la contribució, deguent de protestar de la pretensió de la Companyia de deixar immediatament sense llum al públic ja que segons les disposicions vigents ha de concedir 30 dies de plaço al Ajuntament; contesta el Sr. Simón en primer lloc fent varies consideracions referents al plet que l'Ajuntament sosté amb la Companyia respecte a la propietat de l'instalació pública considerant de tanta importancia aquest assumpte que entén que requereix una discussió amplia per part del Ajuntament senyalant-se una sessió per tractar d'aquest assumpte, i se dirigeix a la Presidencia per manifestar que el servei d'enllumenat públic d'aquesta vila no pot prestar-se per la quantitat presupostada i per tant que l'Ajuntament quedarà sense llum i avans d'arribar a n'aquest extrém es partidari de que l'Ajuntament examini el pressupost i creu que's trobará quantitat en altres Capítols per pagar l'import del servei, i que si el Ajuntament pren acord atenguent lo proposat per la Presidencia ell votarà en contra; la Presidencia replica que l'Ajuntament no té disponible en l'actualitat i durant la vigencia del presupost per el pago del servei d'enllumenat públic altre quantitat que la consignada, doncs els altres Capítols tenen consignades les quantitats per serveis determinats i per tant no pot disposar-se de les mateixes; insistint el Sr. Simón en lo manifestat anteriorment i prenent part en la discussió els senyors Roig, Viñas i Matas per manifestar la seva conformitat amb lo proposat per la Presidencia; acordant-se després de discutit aquest assumpte, i com a contestació als dos escrits presentats per la «Compañia Torroellense de Electricidad» de 29 de Gener i 6 del corrent, que per a el cas que dita Companyia demani el pago del suministre del fluid elèctric que presta desde 1.er de Gener de aquest any sense cap condició, se l'hi aboní a prorrata de la quantitat de 1.100 ptes. consignades en presupost per a el pago del fluid anyal inclús el

pago de la contribució, protestant además de la amenaça de deixar immediatament de prestar dit servei, ja que segons les disposicions vigents està obligada a donar un plaço de 30 dies, essent aprovat aquest acord per els vots favorables dels senyors Viñas, Matas, Frou, Roig, Hereu, Negre, Barnés i President; total vuit i en contra del Senyor Simón, manifestant aquest últim que vota en contra solament en lo acordat per l'Ajuntament respecte al pago del fluid elèctric, ja que el plaço de 30 dies que ha de donar la Companyia, el considera legal.

Sessió de 12 de Març

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

La Presidència llegeix una comunicació de l'Arcaldia de La Bisbal sometent a l'aprobació de l'Ajuntament unes conclusions referents a la construcció d'un projecte de ferrocarril de Blanes a La Junquera. La Corporació tinguent en compte que en aquest projecte se modifica l'antic traçat del ferrocarril de Blanes a Vilajuïga amb el qual està conforme per considerar-lo mes beneficiós per a els interessos d'aquesta població que el nou traçat de Blanes a La Junquera, acorda optar solament per la conclusió primera de les transcrites en la referida comunicació o sigui esperar que l'Estat emiteixi l'emprèstit de 200 millions destinats a la construcció de ferrocarrils secundaris aprovats.

La Presidència dona compte d'haver rebut del arquitecte de Barcelona Sr. Martorell el planol per a la restauració de la torre de Sta. Caterina el qual posa de manifest a la Corporació, acordant-se quedar enterat i concedir les facilitats possibles per a la realització d'aquests treballs.

Se presenten varis comptes i s'acorda passin a la Comissió d'Hisenda per a el seu exámen.

Se dona compte d'una comunicació de la «Compañía Torroeliense de Electricidad» de data 6 del corrent participant que no obstant tenir ja complert el requisit legal d'avisar amb un mes d'anticipació la suspensió de suministre de fluid elèctric destinat al enllumenat públic d'aquesta vila el qual se va notificar al Ajuntament al quedar acabat el contracte de subasta per dit servei que va regir desde l'any 1907, repeteix dita Companyia per subsistir les mateixes causes que varen determinar aquella resolució, que el dia 6 d'Abril vinent cesará en el servei de suministrar fluid per a l'enllumenat públic d'aquesta població; acordant-se quedar enterat.

El Portal de Sta. Caterina.—S'han rebut els planols d'aquest històric portal, confeccionats per l'il·lustrat arquitecte D. Geroni Martorell. Un de aquets dies se començarà la restauració.

Necrologia.—A Navarra ha mort el capità de carabiners D. Domingo Sánchez, soci que fou del Ateneu Montgrí, durant el temps que estigué de

tinent a Torroella, i persona coneguda i apreciada de tothom.

(D. E. P.)

Excursió.—Part de la secció excursionista de l'Ateneu, feu diumenge passat una profitosa excursió a «La Fonallera», admirant el corpulent i famós pi, de gegantina alçada i de groixuda soca, i anant de pas a veurer treballs que's realitzen per a treurer del mar el vaixell «Luisa», embarrancat ja fa temps.

Esquellots.—Dies passats ens sorprengué la canalla fent esquellots. Astorats mirárem el calendari creient que havíem arribat al dissabte de Gloria. No era aixís. Preguntarem i ens digueren que s'havien casat un viudo i viuda: en Martí Comas i na Teresa Cassá, de edat bastant avançada.

Ja que no lluna de mel, els desitgem felicitats.

Aeriplans.—Fa pocs dies passaren dos de aqueixos aparells voladors en el veí barri de Estartit.

Nova visita.—La empresa editorial «Il·lustració Catalana» prepara per primers d'Abril la publicació d'una revista literaria que sortirà cada diumenge, en petit format, però amb text tan variat com abundant, redactada pels principals escriptors de Catalunya, Mallorca i Valencia. Per les notícies que'ns en donen, serà un aplec setmanal que, per pocs cèntims, posará en mans del lector un compendi del moviment literari de la nostra terra, repartint además interessants folletins d'autors de gran reputació.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes de Febrer

NAIXEMENTS

Dia 1. Octavi, fill de Antoni Mauricio i de Carme Johera.

Dia 10. Josepa, filla de Josep Piñol i Francisco Samarra. (Estartit).

Dia 13. Joaquim, fill de Genís Llos i Joaquina Caritg.

Dia 15. Joaquim, fill de Pere Serra i Carme Ferrer.

Dia 20. Pompei, fill de Pere Carreras i Margarida Ballester.

Dia 22. Rafel, fill de Rafel Pascual i Carme Llenas. (Estartit).

Dia 26. Gabriel, fill de Angel Velasco i Lluïcia Mugarza.

Dia 27. Joan, fill de Genís Bou i Maria Rovira. (Estartit).

MATRIMONIS

Dia 16. Josep Torrent amb Sofia Rostey. (Estartit).

DEFUNCIONS

Dia 17. Miquel Canals Alemany, 76 anys, casat.

» 27. Francisca Cristofol Guilló, de 85 anys, viuda.

DE PALAFRUGELL

Es un deure de patriotisme treballar amb esforç per a la divulgació de les publicacions catalanes dedicades a la noble tasca del desvetllament intel·lectual de la nostra terra.

Ara que'l nostre idioma adquireix, cada dia més, llur menyspreuada personalitat i redressant-se damunt de tota enveja reprén llur forma gloriosa, ara, doncs, es quan més necessita de nosaltres, dels qui anhelem una Patria rica i plena.

Es generalment coneguda l'obra grandiosa del «Institut d'Estudis Catalans» on, arreu de Catalunya, escampa sos raigs lluminosos; es mereixedora de la veneració dels catalans la tasca meritíssima de la «Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana» (A n'aquesta vila compta només dos socis) i d'altres associacions de cultura que sorgiran, vigoroses, per honra i profit de Catalunya.

Tot fa via vers la dignificació de la nostra personalitat. De poc temps ençà veuen la llum pública, amb èxit afalagador, dugues publicacions: «La novel·la nova» i «La novel·la històrica». Destinada, la primera a propagar la moderna literatura, ens ha fet conèixer escriptors vigorosos, de gran volada, com En Nogueras Oller, En Vidal i Pallejá, sentimentals com En Plàcid Vidal, romàntic de cor d'infant; N'Alexandre Font, En Poal i Aregall... i tants altres que restarien inconeguts de nosaltres segurament, de no existir la meritíssima publicació esmentada.

De «La Novel·la Històrica» tot elogi seria insuficient per a ponderar la grandiositat de la seva obra.

Quants homes hi ha, per desgracia, d'una cultura, més o menys aparent que no'n saben res de nostra historia gloriosa. Per indiferencia, o per lo que sigui, han deixat oblidats els principis fonamentals indispensables per esdevenir fermes lluitadors per l'ideal sublim del sentiment de Patria.

Per el compliment d'un deure, recomanem la protecció a les publicacions catalanes de bona llei, car, d'elles depén, en bona part, l'esdevenir d'una Catalunya culta, d'una Patria gran.

Segons noticia del Orfeó, institució novella, se activen els treballs preparatius de l'acte inaugural.

Amb molta constancia se fan els assaigs de l'admirable composició «La mort del Escolá».

Dirigeix la nodrida massa choral el notabilíssim mestre Sr. Huarte, ex-alumne del malaguanyat Granados, secundat per els Srs. Massanas i Padrós.

Per a l'enaltiment de la nostra vila desitgem una llarga duració i una actuació feconda, a la institució esmentada.

túa al teatre del Centre Fraternal va obsequiar-nos amb una escullida funció.

Va representar-se «Marina», donant a n'aquesta obra una interpretació ben ajustada. El número atractiu de la vetllada el constituí una selecta tria de cançons catalanes cantades per el notable tenor Sr. Rosal i acompanyades de piano pel mestre concertador Sr. Sala Leida.

S'ha efectuat el prometatge del jove En Sebastià Serviá, d'aquesta vila, amb la bella senyoreta Na Francesca Carrera, de Bagur.

Sia enhorabona.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DIA 13 MARÇ 1918

Blat	de 26'00 a 28 ptes. quartera
Civada.	de 12'00 a 12'50 « «
Ordi	de 14 a 15 « «
Faves	de 22'00 a 23'00 « «
Esparcet	de 15'00 a 16'00 « «
Favó	de 21'00 a 22'00 « «
Besses.	de 21'00 a 22'00 « «
Mongetes	de 39 a 40 « «
Mill	de 23'00 a 24'00 « «
Blat de moro	de 23'00 a 24'00 « «
Bestiar porquí	de 32'00 a 40'00 un
Oli	de 22' a 23' « el mallal
Ous	de 1'55 a 1'60 « dotzena
Gallines	de 12'00 a 15'00 « parell
Pollastres	de 5'00 a 6'00 « «
Anecs	de 7'00 a 8'00 « «
Cunills.	de 3'50 a 5'00 « «
Oques	de 8'00 a 9'00 « una
Patates	de 6'50 a 7'00 « quintá
Aufals	de 7'50 a 8'00 « «
Carbó vegetal	de 26'00 a 28'00 « càrrega
Estelles	de 1'50 a 1'75 « quintá
Palla	de 3'50 a 4'00 « «

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 13'03 litres.

El mallal de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfono 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí

El passat dia 14 de Març la companyia que ac-